

TƏCNİSLƏR

Nəbati Əbülqasım

<http://www.kitablar.com>

<http://www.kitablar.org/>

Mənim bəxtim kimi taqü rəvaqın
Fələk, görüm, dönsün o üz bu üzə!
Günəş çıxar məgər səmti-məğribdən,
Əgər bir yol dəysin o üz bu üzə?

Hər günüm hicrindən dönüb bir ayə,
Gecə-gündüz zikr elərəm bir ayə,
Səni tari, üzün göstər bir ayə,
Heç görüm oxşarmı o üz bu üzə?

Kövkəbi-taleyin oldu Sünbülə,[1]
Yaxşı müqabil et günü sünbülə,
Qoyma dəstələnsin sünbül sünbülə,
Bir döndər xərməni o üz bu üzə.

Adəm yeyən barı danə bilmənəm,
Görmüşəm xalını dana bilmənəm,
Dilbər, səndən özgə də nə bilmənəm,
Əbəs məni atma o üz bu üzə.

Nəbati, qəmliyəm, mey tök əyağə,
Pillətək quruldum düşdüm ayağə,
Bundan artıq məni salma ayağə,
Sail kimi durum o üz bu üzə.

[İstinad1: Bürc]

Başına döndüyüm, bu necə haldır,
Dinməmiş deyirsən: ay nədir, nədir?
Başım çıxmaz mənim sənin dilindən,
Buyurğınə görüm aynədir, nədir?

Qurban olum üzündəki həyayə,
Qəmzə oxun mindirginən hey yayə,
Nə baxırsan maral kimi hey ayə,
Cəmalın yanında ay nədir, nədir?

Gözüm qan kasası, ürəyim şişə,
Məni kabab kimi çəkmisən şişə,
Rəqibi görüm ki, dam kimi şişə!
İllər-illər çəkə, ay nədir, nədir.

Nə baxırsan o sultanə, bu xanə?
Çox adamlar gəldi getdi bu xanə.
Genə bu gün işıqlanıb bu xanə,
Bilmirəm görünən aynədir nədir?

Həmd olsun allaha, getdi a çillə!
Nəbati, az qaldı güllər açılə,
Bu müşkülüm, yarəb, kimdən açılə?
Yar dəstində tutan aynədir[1] nədir?

[İstinad1: İynədir]

O tərən baxışın qurbanı canım,
Boy çəkib gözlərin gözlər, nə gözlər!
Amaci-sinəmi novgi-müjganın
Qoyub nişanəyə gözlər, nə gözlər!

Nə qələtdir düşüb üz arasına,
Onu bilmək olmaz üz, ara sına,
Əgər qəvvas isən, üz arasına,
Bir gör axır ondan gözlər, nə gözlər

Təcəllasan, buyur Sina dağına,
Əgər görsən məni Sinada, qına,

Qoyma rəqib baxsın sinə dağına,
Yamandır gözləri, gözlər, nə gözlər!

Yeni aydı, amma nə sövdası var,
Nöqsanına bax, gör nə sov dası var,
Heç bilmənəm başda nə sevdası var,
Ağlar, ağlar, deyər gözlər, nə gözlər!

Nəbati kül oldu, yandı Sinada,
Bu alovdan bir od düşsün sana da,
Deyəmməzəm, necə deyim sına da,
De görüm görmüsən gözlər, nə gözlər?

Əhvəl[1] olma, bir nöqtədir hər ucu,
Bir dövrdə dolanırlar hər üçü,
Nəbatinin sultanıdır hər üçü,
Bu idi mən deyən gözlər, nə gözlər!

[İstinad1: Çən]

Sənintək şəhbazi-sərvqamətə,
Bir cürə tərlanın ayağı gərək.
Gəmişən saatda kəbkü turacə,
Qaynağının dəmi, ayağı gərək.

Əyninə,geyəsən gündə minalı,
Beli bağlı xəncər, dəstə minalı,
Qurulsun məclisin çəngü mənəli,
Əlində saqinin əyağı gərək.

Qabağınca neçə yedək çəkilə,
Səni görcək xanzadələr çəkilə,
İrişə şöhrətin Çinü Çəkilə,
Deyələr şahlığa ayağı gərək.

Səhər axşam təblü nayın buqlana,
Çəkilə düşmənin, dara bağlana,
Plov qazanların üstə buqlana,
Yaxşı bollu əti a yağı gərək.

Səba, bu ərzeni ələ salma ya,
Mənim salamımı yetir Səlmaya,
Niyə gərək məni yada salmaya,
Onun Nəbatitək ayağı gərək.

Könlüm gülzarında qış mövsimində,
Açılıb təzə gül, di də, ay Pəri!
Həsərət öldüm, heyif, görmədim üzün,
Qaldı qiyamətə didar, ay Pəri!

Çəkin getsin, mən minməyəm yad ata,
Sevə bilməz özgə oğlun yad ata,
Bu yorğun maralı qoyma yad ata,
Özün xədənginə didər, ay Pəri!

Keçə bilməm, bu dəryalar dərinidir,
Ölənədək yerim sənə dərinidir.
Dur, ağacdən almaları də, endir,
Bir-bir otaqlara di də, ay Pəri!

Xoş yaraşır bazubəndlər bu qara,
Sona tellim, sənə düşməz bu qara,
Bundan artıq dözmək olmaz bu qara,
İnsafa gəl, dur aç didar, ay Pəri!

Ömrüm başa gəldi uzun gecələr,
Bu yatmamaq vallah, mənə gic elər.
Niyə bilməm Gəzgəz ünü gec elər?!
Dur gəl ki, vaxt oldu di də, ay Pəri!

Həsərət toxmun mən də əkdim dəminə,
Səni allah, atdan düşmə, de minə,
Bir düşsən Nəbatinin dəminə,
Səni tərlən kimi didər, ay Pəri?

Eşqi başa vurub söz deyən aşiq,
Gəl, görüm, görmüsən bu göz kimi göz?
And olsun allaha, həyyü layəzal

Xəlv eləməz bir də bu göz kimi göz.

Niyə zülfün genə üzdən yan durmuş,
Məni oxlamağa Gəzgəz yan durmuş,
Çox fəqiri fələk yaxıb yandırmış,
Heç kafir görməsin bu göz kimi göz.

Bu müşkilin heç görünməz asanı,
Dağ-düyünün yoxdur dəxi a, sanı,
Görüm allah hifz eyləsini a səni,
Bədnəzər düşməyib bu göz kimi göz.

Yaxşı olur evdə südünən sağın,
Heykəlsiz olmasın sol ilə sağın,
O köpəkdən, gözümlə, həzər et, sağın!
Şirin olmaz çeşmə bu göz kimi göz.

Bilməm fələk məni kimə cur etdi,
Aşığım durmamış qapdı, çur etdi.
Gözüm yaşı Nəbatini çürütdü,
Dilim yandı, dedim «bu göz kimi göz».

Qurbanı olduğum oxun düz yayə,
Bu xəstə canımı gözə, dər, gözə.
Yaxşı gözlə, göz ürkütmə gözündən,
Dürüst nişanəni gözə, dər, gözə.

Genə işıq salıb ay nə dəstinə!
Bəxtəvər üz sürtüb ayna dəstinə,
İndi ki almısan iynə dəstinə,
Bu şan-şan bağrımı gözə, dər, gözə!

Sən bilməsən rəqib necə dağ elər,
Məcnuntək seyr etdim necə dağlər.
Fələk məni səndən nə cüda qılar,
Məgər göz olmuşdum gözədir gözə.

Necə qıydın o tel darağa gedə?
Belə gözlərimdən dər axa gedə,

Qoyma cəbinindən tər axa gedə,
Deyillər ziyandır gözə, tər gözə.

Heç kim Nəbatitək kəm allanmadı,
Eşq kitabından kamallanmadı,
Dalına dar gəldi komalanmadı.
Görüm mıx sancılsın gözə, dar gözə!

Məcnunlar adını çəkən təhrirə,
Nola sərdəftərə o, yaza məni.
Deyirlər bu idi zikri Mahmudun:
«Durun, qurban edin Ayaza məni».

Genə sağ qalmışam, belə yarə, mən?!
Kəlbintək kuyunda yatam yerə mən,
Gizlin sirrim gedim deyim yarə mən,
Bir ağac götürə, ay əzə məni.

Xoş nəğmədir nəğmələrdə «Busəli»
Gül cəmalı gördüm min yol busəli,
Ovçutək istərəm yolun busalı,
Gələ birdən keçə, ay aza məni.

Saçı sünbül, üzü gül-gül, göz ala,
Göz istəmər gözlərindən göz ala,
Bu şan-şan bağrımı gül-gül göz elə,
Qənaət vergilən o yaza məni.

Nəbatitək dəryalarə üzəsən,
Siyah zülfün əfşan eylə üzə sən,
Qəmərtək buluddan bir çıx üzə sən,
Çox da verməginən ayaza məni.

Ala gözlüm, bu dərd məni öldürər,
Sanma bu azardan ayılan məni.
O zaman ki, əcəl gülüm soldurar,
Qəbrim üstə oxu: ay, ölən məni.

Müjgan oxun çək bir-bir at sinəyə,
Məşuq gərək aşiqini sınayə.
Deməginən, dəxi gəlmə Sinayə,
Edə bilməz səndən ayrı «Lən» məni.

Heç görükmür şəfa üzü bu tərdə,
Yox, əzizim, çarə yəqin bu dərdə,
Qoyun, barı, can tapşırım bu dərdə,
İndi ki, bilmisiz ay ölən məni.

Eşq bu xərabı tutdu tabına,
Məni saldın zülfün piçü tabına,
Qurban olum ürəyinin tabına,
Bir yada salmasan ayılən məni.

Zülfün bürci-əqrəb, bənzər yüz ayə,
Belə gün var bərabərdir yüz ayə.
Nəbati, çarə yox desən yüz ayə,
Sancacaq bilirəm ay ilan məni.